

Милетичъ днеска живѣе въ София и не крие своята народностъ, т. е. той не крие, че е сърбинъ, нито пакъ нѣкой го принуждава да стори това; той не е криялъ своята народностъ и прѣди 40 години, когато е учителствуvalъ въ Македония. Какви сѫ днеска неговите ученици? Можете ли допусна, че тоя Милетичъ, сърбинъ ще е намѣрилъ въ Македония сърби, па ще ги е прѣвърналъ отъ сърби въ българи, и то прѣди 40—50 години, когато нѣмаше никаква България, а Сърбия тогава играеше ролята на Пиементъ на Балкан. полуостроръ? Таково нѣщо неможе никак и да си помисли. Е, добрѣ; какви сѫ днеска тия иегови ученици? Попитайте него, па попитайте и тия нѣкогашни негови ученици, а днеска списатели, граждани и дѣйци — и вия ще получите отговора, че сѫ българи. Кой ги направи такива? Разбира се, тѣхнитѣ родители, тѣхнитѣ дѣди, тѣхното българско произхождение.

Ния мислимъ, че доволно говорихме за дѣйцитѣ на литературното поле.

Да прѣминемъ отъ другото, политическото поле.

Ако прѣминемъ отъ черковно-училищното поле на революционно-политическото, и тамо намираме борци, които дадохѫ живота си за общото българско отечество. Като почнемъ отъ 1828, година, па дойдемъ до 1878 г., т. е. до руско-турската война, въ всичкитѣ наши чети и въстания, македонски братия сѫ зимали всѣкога участие съ нась заедно. Въ опълчението, което се състави отъ покойния царь Освободидель, българи-македонци бѣхѫ половината отъ борцитѣ. Днеска въ нашето освободено отечество българскитѣ македонци идѫтъ като въ свое отечество, живѣятъ въ него като въ дома си. Нашитѣ учители, чиновници, па и духовенството ни, ако не половината, то навѣрно не сѫ по-малко отъ една четвъртина, които сѫ изъ Македония. Българо-македонци въ нашето княжество днеска за днеска има повече отъ 500,000 душъ. Това не показвали, че славянитѣ въ Македония теглиятъ къмъ Българкото отечество, милѣятъ за него и се борятъ за него? Нѣма да ни замѣрите, ако спомѣнемъ единъ прѣсенъ фактъ. Въ послѣдната нещастна сърбско-българска война, колко